

A Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója

XVIII. évf. 5. szám, 2011.

KEZDÉS

„Az ÚR ígéje másodszor is szólt Jónáshoz: Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked! Jónás elindult, és elment Ninivébe az ÚR szava szerint. Ninive pedig nagy városa volt Istennek: három nap kellett a bejárásához.”

(Jón 3:1-3.)

Ha Jónás könyvét választjuk egy évkezdő, tanévkezdő újságcikk vezérfonalául, egyszerre két segítséget is kaphatunk. Az Ószövetségnek ez a szép, szatirikus és könnyen megszerethető könyve ugyanis egyszerre mutat rá Isten tökéletességére és emberi gyarlóságainkra. Márpedig – ahogy ezt Kálvin Intitúciójának elején is hangsúlyozza –: „Egész bölcsességünknek, már amelyik igaz és valóságos bölcsességnek nevezhető, valójában két összetevője van: Isten és önmagunk ismerete.” Az imént idézett bibliai sorok is érintik e két területet.

J ó n á s

könyvének harmadik fejezete rögtön azt üzeni, hogy minden kezdés egyben folytatása valaminek. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a minden kezdés egyszersmind újakezdés is. Jónás könyvében a harmadik rész újakezdi a sikertelenül induló elsőt. Minden tanévkezdésben ott vannak az előző év eredményei is, de eredménytelenségei, kudarcai, sőt mulasztásai is. És ha egy évkezdés-

nél hálaadással emlékezünk meg az elmúlt esztendő sikereiről és teljesítményeiről – és bölcsen tesszük, ha így tesszük -, ha „el nem felejtkezünk, mennyi jót tett velünk az Úr” (Zsolt 103.), akkor e

bölcsességhez az is hozzátartozik, hogy számba vesszük életünk előző fejezeteinek hiányait, sikertelenségeit, hibáit is. Nem azért, hogy meddő módon szégyenkezzünk, hogy ünnepet rontsunk, hanem, hogy tartalommal töltsük meg a most kezdődő fejezetet, tanévet. Mert Istennek az a szeretete és kegyelme, amely megengedte, hogy a bibliai Jónás könyvének az első kettő után még lehessen harmadik és negyedik fejezete is, ugyanaz a szeretet és kegyelem itt van velünk ma is, új fejezetet nyit, új tanévet enged, kitolja az elvégzendő feladataink határidejét. Az új tanév, életünk egy új fejezete azonban nemcsak „hiánypótlásra” szolgál. Isten azért is nyit új fejezeteket az életünkben, mert új üzenete van számunkra. Az egész Jónás könyve (és az egész Szentírás) Isten közlés-vágyáról szól. El akar nekünk mondani valamit. Meg szeretne tanítani minket valamire. Valami olyanra, amit eddig még nem ismertünk. Neki terve, elképzelése van az életünkkel s nemcsak a lezárulót, az épp elmúlt látja, de pontosan ismeri az újat, a holnapot, azt, ami előlünk még takarva van. Lehet, hogy ez az új fejezet szomorúságban született, mert lezárt valamit, vagy elvett valakit tőlünk. De amikor Isten véget vet valaminek, talán épp azért teszi, hogy megnyithasson nekünk valami újat. Minden évkezdésben ott kell tehát lennie a kérdésnek is: Mit hoztál, Uram? Mi az, amit tanítani, mondani akarsz? Mi volt a célod azzal, hogy új fejezetet nyitottál az életemben? Boldog ember az, aki megérti – akinek Isten hamar megsűgja – mi az új fejezet címe és mi a tartalma.

S végül arra hívja fel a figyel-

münket Jónás könyve, hogy Istennek Ninive számára is van üzenete. Mert Ninive, ez a pogány, gögös és megátalkodott nagyváros is „Isten városa”. Az embert érik meglepetések. Némi rutinnal már meg szoktuk tudni állapítani, hogy ki hova tartozik. Hogy ki tartozik „hozzánk”? Hogy kivel vallunk azonos értékeket? Emberileg ezek a kategóriák léteznek is, sem szégyellnünk sem tagadnunk nem kell. De Isten másként gondolkodik. Sokszor lép át a mi kategóriáinkon és minket is erre indít. Ninivébe küld, hogy megtanuljuk: a távoliak, a pogányok, a megítéltek is az Övéi. Akiket mi megítéltünk, azokat Ő megkeresi. Nagyobb az Ő szíve minden emberi jószívűségnél és nagylelkűségnél, még Ninive is belefér. Amikor új fejezetet nyit az életünkben, mindig lehetőséget ad nekünk, hogy meglássuk, milyen nagyok az Ő tervei, milyen sokan férnek bele és milyen eredményesen szólhat az Ő igéje Ninive népéhez. Mi pedig bevallhatjuk – kicsit szégyenkezve, kicsit ámuldozva -: Urunk! Te vagy az Isten! Neked még ez is sikerülhet!

*„S monda az Úr Jónásnak
másod ízben:*

Kelj föl és menj, mert én vagyok az Isten.

Menj, a nagy Ninivéig meg se állj,

*s miként elődbe írtam:
prédikálj!”*

(Babits Mihály: Jónás könyve)

*Kuti József
igazgatótanács elnöke*

Presbiterválasztás...

2011-ben a Magyarországi Református Egyház gyülekezeteiben ismét esedékes a presbitériumi tisztújítás, mivel a 2005. január 1-jétől tisztségbe lépett presbiterek 6 éves mandátuma az év végével lejár.

A presbiteri tisztségről, a presbitériumról a Magyarországi Református Egyház törvényei részletesen rendelkeznek, (minden érdeklődő megismerheti azt a www.reformatus.hu honlapról.) de ugyan ilyen fontos a lelki érettség, az odaszánt szolgálatot vállalni tudó személyiség is.

Az Újszövetségben a presbiterok és diakónusok kiválasztásánál nem annyira a szakértelmük, hanem erkölcsi értékük, életvitelük volt a fontosabb. 1Timóteus, vagy Tituszhoz írott levelek alapján mondhatjuk nagy biztonsággal, ahol is a presbiterok és diakónusok jellemzői a következők:

illelmedmes,
vendégszerető,
tanításra alkalmas,
nem erőszakos, hanem szelíd,
nem veszekedő,
nem nyereségre vágyó,
nem újonnan megtért,
jó ajánlás kívülvalóktól,
nem akaratos,
nem hirtelen haragú,
jót kedvelő,
őszinte,
igaz,
mértékletes,
feddhetetlen,
egy feleségű,
józan,

tisztességes,
nem részeges,
családját jól vezető,
gyermekai engedelmesek,
igaz hitet megtartó,
őszinte,
kipróbált.

A gyülekezetet azonban nem egy-egy presbiter irányítja, hanem a presbitérium, mint közösség, mint kollektíva. Az ószövetség 2Mózes 18, 21-ben ezt az egész listát nemes egyszerűséggel és tömörséggel így fogalmazza meg:

„Szemelj ki a nép közül derék istenfélő férfiakat hűséges embereket, akik gyűlölik a megvesztegetést... Választott tehát Mózes az egész Izráelből derék férfiakat és a nép előljáróivá tette őket, ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött.”

nem egyvalakit választ, tehát nem utódot, hanem vezető testületet.

A jelenleg szolgálatban álló presbitérium legutóbbi ülésén a következő elvek alapján indította el a tisztújítás folyamatát:

1. A választás menetrendje. Ezt úgy kell kitűzni, hogy a választási eredmény, az esetleges jogorvoslati határidőket is figyelembe véve, december hó 31-ig jogerős legyen.

Feladat: határidő

1./ Választási Bizottság felállítása - július 3.

2./ Jelölések és nyilatkozatok begyűjtése - október közepe

3./ Jelöltlista lezárása - október vége

4./ Jelöltek megismertetése a gyülekezettel - november vége

5./ Választói Közgyűlés - november vége

2. A presbitérium megválasztotta a Választási Bizottságot (melynek tagjai presbiternek nem jelölhetők a tisztújítás során). A Bizottság látja el a szavazatszámláló feladatot és hivatalból tagja az egyházközség 2 parókus lelkipásztora.

A Választó Bizottság tagjai:

1. Dr. Török István tb. főgondnok a Választó Bizottság elnöke
2. Pungur Béla ny. lelkipásztor
3. Szabó Zsuzsanna lelkész
4. Józsa Anikó
5. Ifj. Zilahi Kálmán
6. Kuti József lelkész
7. Varga Nándor lelkész

3. A Választó Bizottság tagjai július 3-án bemutatkoztak a gyülekezet előtt, és fogadalmat tettek feladataik ellátására.

4. A Választó Bizottság a választást megelőző 30. napig tájékozik a gyülekezetben a presbiterre választható személyekről (3 év egyháztagság ebből 1 év helyben lakás), és ennek alapján teszi meg javaslatát a presbitériumnak.

5. A választást megelőző 14. napig a presbitérium megvizsgálja a VB javaslatát és véglegesíti a jelöltek listáját. (Presbiterok, főgondnok és egyházrészti gondnokok személyére.)

Meghirdeti a jelöltek bemutatásának, továbbá a választói közgyűlésnek időpontját.

6. A választást megelőző vasárnapon a presbitérium bemutatja a gyülekezet tagjainak a jelölteket. Amennyiben a gyülekezetnek újságja vagy híradója van, a jelölteket ebben is be lehet mutatni.

7. Az egyházközségi választói közgyűlés megtartására istentisztelet után kerül sor, a választás titkos szavazással történik.

8. A választás eredményét azonnal kihirdeti a Bizottság Elnöke a közgyűlés jelenlevő tagjainak. A tisztújítás vég-eredményét a következő vasárnapi istentiszteleten a szószékről ki kell hirdetni.

9. A választás elleni panasz benyújtására a választást követő 15 napon belül van lehetőség.

10. A választás eredményének jogerőre emelkedését követően az újonnan megválasztott tisztségviselők a gyülekezet előtt esküt tesznek.

Szeretettel kérjük a gyülekezet minden tagját, hogy hordozza imádságban a presbiteri tisztújítás ügyét, és arra alkalmas jelöltek állításával felelősen vegyen részt a gyülekezet vezető testületének megválasztásában.

Varga Nándor
elnöklelkész

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel.”

Megjelent Osváth Viktor EGYHÁZI ÉNEK-FELDOLGOZÁSAI

Hosszas gyűjtőmunka, szakmai feldolgozás és csoportosítás után három füzetben (karton-tartó tokban) jelent meg egyházközségünk kiadásában boldog emlékezetű Osváth Viktor református lelkipásztor, kecskeméti kántor-lelkész teljes zenei hagyatéka.

Osváth Viktor 1944-ben kapta meg lelkészi, majd 1948-ban kántori diplomáját. A második világháború után nagy változások indultak – egyrészt hősi, nemzeti erőfeszítéssel végzett újjáépítés, másrészt a kommunizták térnyerése, a fordulat éve (1948). Mindeközben Isten Lelkének munkája nyomán, nagy lelki ébredés bontakozott ki a református egyházban.

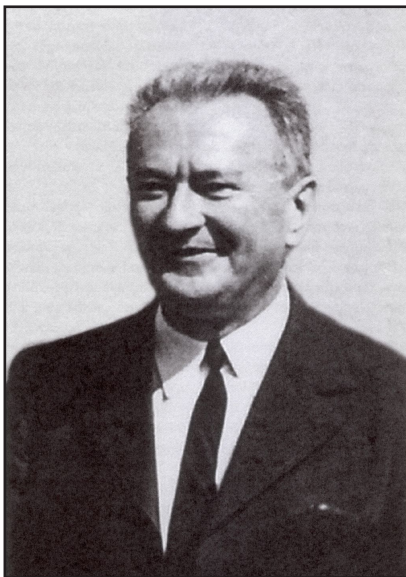
Szinte meg sem száradt zenei diplomáján a tinta, amikor az egyházi iskolákat államosították, a kántortanítókkal együtt. Szépen és szívesen éneklő gyülekezetek, nemes hangú orgonák, szép múltú gyülekezeti énekkarok egy csapásra vezető nélkül maradtak. Egyházunk új énekeskönyve 1948. október 31-én jött ki a nyomdából, s már nem volt, aki tanította volna a gyülekezetekben. Ebben a helyzetben mire volt jó Osváth Viktor diplomája? Ám amit ő maga nem tudott, azt tudta az Egyház Ura. Tudta, hogy rá van szüksége és mindinkább rá lesz szüksége az Anyaszentegyháznak, hogy teljesítse hívását: „Dicsérjétek az Urat!”

Az 1956-os forradalom leverése után megtorlások minden eddigit felülmúltak: A gyülekezeti munkát tiltották, és ami volt, azt beszorították a templom falai közé. Vitatták az egyház kultúra-teremtő, és hordozó küldetését.

1959-ben énekeskönyvünkhöz megjelent az orgonakönyv. Ekkor már sok templomban egy évtizede használaton kívül állt az orgona. Ebben az évben lett Osváth Viktor kecskeméti lelkész-kántor. Megszervezi a Kecskeméti Vég Mihály énekkart, és jelentős eredményeket elérve dolgoznak együtt. Személyes kapcsolatokat épít ki egyházzeneészekkel, muzsikussal, akik felfigyelnek Osváth Viktor munkásságára és több, jelentős művet ajánlanak neki, illetve az énekkarnak. Gyülekezeti lelkészek, kántorok, éneklő csoportok énekeskönyvi feldolgozásokat kérnek tőle. Ezeket mindig nagyon igényesen készíti el, figyelemmel a művet kérők lehetőségeire.

Az országos református kántorképző kórusgyűjteménye 1969-ben jelenik meg, s ez már Osváth Viktor 16 művét tartalmazza. Amíg egészsége engedte, maga is részt vett a kántorképzés munkájában.

Osváth Viktort a magyar református egyház életének igen nehéz szakaszában bízta meg Urunk egyedülálló szolgálattal, melyet hűségesen teljesített. Az őt még

ismerő, és munkájából részesülő nemzedék, illetve a következő generációk sürgős kötelessége, hogy Osváth Viktor zeneihagyatékát összegyűjtse, illetve azt gondozza. Erre vállalkozott fia, Osváth László kecskeméti presbiter, valamint a Kecskeméti Református Egyházközség.

Kívánom, hogy e kiadvány legyen a gyülekezeti-, ifjúsági-, gyermek énekkaroknak, éneklő csoportoknak hasznos segítség, akik teljesíteni

akarják a zsoltáriró felhívását: „Szólgálatok az Úrnak örömmel!” Kívánom a közös éneklés örömét mindenkinek, aki e kiadvánnyal élni fog.

Soli Deo Gloria!

Szabó Gábor
ny. lelkész tb. esperes

* A kiadvány a Református Könyvesboltan megvásárolható

„Megnyitja az Úr gazdag kincsházát...”

V.Móz.28:12.

A Károlyi-Biblia évszázadokat átívelő történetének kezdetén, a 17. század első évtizedeiben Szenci Molnár Albert volt az, aki más nemzetek, elsősorban a német protestáns bibliakiadások példáját követve két alkalommal is újra kiadta a Vizsolyi Bibliát. Könyvtárunk abban a szerencsés helyzetben van, hogy rendelkezik ezekkel a bibliakiadásokkal, nevezetesen Károli Gáspár által fordított és kiadott első magyar nyelvű Bibliával a Vizsolyi Bibliával (1590), valamint Szenci Molnár Albert kiadásában megjelent Hanaui Bibliával (1608) és az Oppenheimeri Bibliával (1612). A most bemutatásra kerülő Apokrifus kötet eredetileg a negyedik Károli kiadású Biblia részét képezte, amely Amszterdamban jelent meg 1645-ben.

Biblia-Apokrifusok

[Az Ó Testamentum melle vettetett könyvek. Mellyek Apocryphusoknak neveztetnek.]. — Amstelodam [Amszterdam]: Janssonius Já-

nos költségével, 1645. — 238 l ; 8°

Szent Biblia az az: Istennek Ó és Uy Testamentomában foglaltatott egész Szent Írás. Magyar nyelvre fordítatott Cároli Gáspár által, es mostan Negyedszer, a franciai nótákra Molnár Albertvl rendelt Soltár könyvel, palatinátusi Catechismussal, s egyházi könyörgéseknek és cermoniáknak formáival egyetembe ki botsattatott, a Belgiomi Académiákban tanuló Magyaroknak forgolodások által.- Amstelodámban 1645 Iansónius Iános Költségével esztendőben.- Az Ószövetségi Apokrifusokat önálló kötetként adták ki.-

Az Oppenheimeri Biblia új kiadására az Amsterdamban tanuló magyarországi diákok vállalkoztak 1645-ben. Rábészélték Janson János könyvnyomtatótés kiadót, hogy adja ki a Károli-féle Bibliát.

Biztatták, hogy jó kelete lesz, nagy haszna lesz belőle, mivel harminchárom éve, nem jelent meg új kiadása s ajánlkoztak a nyomdai korrektori teendőik elvégzésére. Janson, arról volt híres, hogy az utánnyomásokból élt s

mihelyt meghallotta, hogy külföldön vagy hazájában érdeklődés van valamely műnek, azt rögtön újra kiadta. Szívesen vállalkozott így a Biblia utánnyomására s vállalkozását nem is volt oka megbánni. A szövegben sok hiba is maradt, melyet a magyarul nem tudó nyomdai alkalmazottak vétettek, ezeket később Tótfalusi Kis

Miklós és Komáromi Csipkés György is korrigálta. Sajnos a teljes kiadású Biblia nincs a birtokunkban, de örülünk, hogy kevés Apokrifus kötetünk közül egy ilyen értékes példánya is van gyűjteményünknek. Számunkra az is növeli értékét, hogy a kötet Tatay András professzoré, a Kecskeméti Református Jogakadémia igazgatójává volt.

A mellékelt fotókon jól látszik, hogy a kötet rossz, rongált állapota megkívánta a restaurálását. A NKA Könyvtári Szakmai Kollégiuma által egyedi dokumentumok restaurálására kiírt pályázata segítségével restauráltattuk 2011-ben a kötetet. Az OSZK-Soros Könyvrestaurátor Műhely munkatársa Somogyi Márk végezte a munkát.

*Bán Magdolna
könyvtárvezető*

Országos siker a Múzeumok Éjszakáján

A NEFMI (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) Kultúráért Felelős Államtitkárságának közleménye szerint 2011-ben a vidéki múzeumok között a három legnépszerűbb intézmény egyike a Ráday Múzeum volt. Nem érdektelen az sem, hogy ebben az elit körben a He-

rendi Porcelánmúzeum mellett helyet kapott a kecskeméti Bozsó Gyűjtemény is. Büszkéek lehetünk tehát Kecskemét kiváló múzeumaira – és méltán gondolhatunk meglepéssel a Dunamelléki Református Egyházkerület által fenntartott Kecskeméti

működő Ráday Múzeumra és arra a gyümölcsöző együttműködésre a Kecskeméti Református Könyvtárral, melyben közösen munkálkodnak évről évre ezen a kivételes éjszakán.

A Múzeumok Éjszakáján „Barokk vigasságok Ráday módra” címmel rendezett programjaival várta látogatóit a Ráday az Ókollégiumban.

A múzeum-névadó családot, a Rádayakat, mindennapi életüket, munkásságukat bemutató előadások mellett a Ráday-fénykor, a 18. század zenéjével, ötvös- és ékszerszertörténetével ismerkedhettek a látogatók.

Előadás hangzott el a magyar női díszviselet történetéről is, mely épp az 1700-as években nyerte el a 20-21. századig is követett formáját. A 18. századi ruhákról nemcsak szó esett s nemcsak képeken lehetett azokat látni, hanem erre az alkalomra elkészült Ráday Pálné Kajali Klára Mátyóki Ádám által – a nevezett arcképén – megörökített díszruhájának másolata is, melyet a bemutató után fel is próbálhattak az arra vállalkozó hölgyek. Ugyancsak lehetőség volt beöltözni – a szintén bemutatott – nyugat-európai stílusú rokokó férfi és női ruhákba is. Sokan éltek a lehetőséggel! Akiknek nem volt ked-

ve az „öltöztetéshez – vetkezéshez” azok gyakran fotóztatták magukat együtt az elegáns 18. századi öltözetek viselőivel.

Az este végén a vendégek táblás- és kártyajátékokat játszhattak, épp úgy, mint ahogy történt az a Rádayak szalonjában hajdanán.

A felnőtt barokk vigasságok közben a gyerekeknek is akadt szórakozás: állatsimogató és rajzolhattak Hauri Józseffel, a legendás és máig közzszeregetnek örvendő vízipók alkotójával. A zenét ebben az évben is – külön a kicsiknek és a felnőtteknek szerkesztett műsorával – a Csörömpölők Együttes szolgáltatta.

Az alkalmi programok résztvevői közül sokan gyönyörködtek a Ráday Múzeum egyházművészeti anyagában, nézték meg a Ravasz- emlékszobát és a Kálvin interaktív kiállítást. Nagyon népszerű volt az ásvány- és az óragyűjtemény is. Harmadfélszáz olyan érdeklődő is akadt, akit nem riasztott vissza a hőség, a két magas emelet s felment megnézni az Egyházközségi Levéltárat s az ott rendezett kiállítást.

Nem zárhatjuk ezt az összefoglalót mással: Jövőre veletek ugyanitt, a Rádayban! Várunk mindenkit szeretettel (nem csak) a Múzeumok Éjszakáján!

*dr. Fogarasi Zsuzsa
múzeumigazgató*

„A gondos gazda felelősségével...”

Kedves Testvérek!
Tisztelt Szülők!
Szeretett Diákjaink!

„A maga palotáját tizenhárom évig építette Salamon. Akkor lett kész egészen a palota.” - olvassuk a Királyok első könyve 7. rész 1. versében. Ha tovább olvassuk e korhű leírást, elénk tárul az akkori idők egyik monumentális épülete, képzeletünk újra felrajzolhatja az emberi teljesítmény egyik csodáját.

Nem kell messzire mennünk, hiszen Kecskemét város egyik palotáját köszönhetjük eleink hittel végzett áldozatvállalásának, akik az 1911-1912-es évben – a nagy földrengés pusztító hatása mellett – mindössze tizennyolc hónap és tizennégy nap alatt építették fel a város ma is egyik ékességét: az Újkollégiumot.

Az akkori reformátusság hosszú távra tervezett. Iskolát álmodott, a nevelés, a tudás és a hitbeli elköteleződés fundamentumának palotáját építette fel.

A zord idők, a történelem viharai azonban ezt az épületet sem kímélték. A háború, az 1956-os események sebet ütöttek büszkén magasodó testén, melyet - részben kijavítva - igazán csak az 1976 és 1981 között végzett felújítás tett láthatatlanná. (Azért fogalmazom így, hogy láthatatlanná, mert napjainkban derült ki igazán, hogy több dolog csak „elfedés” volt és nem kijavítás.) A dátum (1981) is mutatja, hogy a legutóbbi felújítás már évtizedekben mérhető távolságra van.

Így jutottunk el az ezredfordulóra, amikor az eredeti tervekhez hűen to-

vább építésre került az Újkollégium.

Megépült a Csányi körút felőli új szárny (a Gimnázium használatában van) és a tornacsarnok az alatta lévő uszodával.

Ugyanakkor a Kálvin tér felőli szárny megújítása, modernizálása (nyílászárók cseréje, belső korszerűsítés) kissé háttérbe szorult.

Most hálaadással írom e sorokat, hogy Isten kegyelméből, a fenntartó jó gazdai felelősségéből eredően, az egyházközséget fenntartó áldozatvállalók jóvoltából most megkezdődhetett ezen épületszárny megújítása is.

Talán furcsán hangzik, mégis így indokolt, hogy első renden a vizesblokkok felújítására kerül sor.

Sokak előtt jól ismert tény, hogy az Általános Iskola iránti több éves töretlen érdeklődés egy robbanásszerű létszámnövekedést eredményezett (jelenleg 660 diák jár az Általános Iskolába).

Így természetszerűleg azok a helyiségek vannak kitéve a legnagyobb igénybevételnek, amelyek mindenki által használtak. A sorrendiség további indokoltsága, hogy a vizesblokkoknak nem csak esztétikailag, hanem egész-

ségügyi szempontból is kifogástalan, korszerű és biztonságos működést garantáló állapotban kell lenniük.

Ennyi idő után már a részleges felújítás nemcsak célszerűtlen, de elégtelen is lett volna. Így született meg az elhatározás: a pénzügyi tervezés és a szükséges műszaki, építészeti tervek elkészítése a falakig történő visszabontástól a most látható igényes megújulásig.

Az építésztervező Lakó András mérnök úr irányítása mellett más szakmák több képviselője is közreműködött: épületgépész, víz- és villanyszerelő, burkoló, asztalos és festő.

A munkálatok fővállalkozójaként a KJCS Kft szoros határidővel vállalta a kivitelezést.

A nyári szünet idején folyó ütemezésnek arra is figyelemmel kellett lennie, hogy ez idő alatt zajlott az Újkolégiumban a kétévente megrendezésre kerülő Kodály Szeminárium.

E sorok írásakor már a befejezés stádiumában van az épület egészét tekintve kicsiny szelet, mégis nagy jelentőségű ez a munka a Kálvin téri szárny felújításának megkezdése szempontjából.

A munkálatok tervezett összköltsége mintegy 12 millió forint.

Köszönöm az Egyházközség Elnökségének és Presbitériumának, hogy a jó gazda gondosságának felelősségével és lelkületével kezelték ezt az ügyet. Köszönöm a szervezés körültekintő és mindvégig odafigyelő munkáját Lévai Krisztián szolgáltatási igazgató úrnak.

Köszönet illeti a kivitelezőket, élükön Horvát István urat és valamennyi munkatársát, a tervezőt és a szakipari munkákat végző szakembereket.

Tisztelt Szülők! Kedves Diákok!

Jó iskolába járni nem csak öröm, de életpályát meghatározó feltétel és lehetőség is. Hiszem, hogy a mi iskolánk ilyen. De meggyőződésem szerint ez nem csak a tartalmi munkában kell, hogy kifejeződjön, szükségesek a jó (sőt!) kiváló körülmények is. Ezek a barátságos környezet mellett esztétikai, praktikusságot hordozó és nem utolsósorban egészségügyi szempontokat is jelentenek. Az erre való törekvés felelőssége hatja át az iskolavezetés és az Egyházközség Elnökségének ez irányú munkáját.

Istennek legyen hála, hogy ezekben a szűkös időkben is minden szükséges kiadásra biztosítani tudjuk a fedezetet.

Kívánom, hogy minden diák szívét hassa át az öröm, a hálaadás a magújult környezetért, és a megbecsülés, megóvás szándéka legyen a mindennapok gyakorlata.

Kecskemét,
2011. augusztus 15.

Hörcsök Imre
igazgató

Református Ifjúsági tábor Köveskálon

Hétfőn reggel jó hangulatban és viszonylag pontosan indultunk el úticélunk felé 3 gépjárművel, összesen 23-an. Bár az idő nem volt éppen nekünk kedvező, ezen a napon felmentünk a Köveskál fölé magasodó Fekete-hegyre, s az ottani Eötvös kilátóból kitekintettünk az alattunk elterülő Káli-medencére. Az eső ellenére, nagy meglepetésemre, nagyon jól látszott a medence teljes területe. Másnap a Badacsonyt m á s z t u k meg, Badacsonytomaj felől, szerdán

pedig végre alkalmas volt az idő arra is, hogy Zánkánál fürödjünk egyet a Balatonban. Csütörtökön elmentünk Monoszlóra, s megnéztük az árpád-kori, ma már református templomot (mely 3 nagy építészeti koron keresztül épült, illetve lett bővítvé, így román, gótikus és barokk jegyeket is fel lehet ismerni rajta; ezen kívül egy esztergomi érsek is itt van eltemetve), majd felmentünk a Hegyes-tűre (ez a kőbányája miatt volt érdekes), utána pedig Szentbékállán csodáltuk meg a kőtegyet (valaha volt Pannon-tenger üledéke), benne az ingókövekkel. Pénteken a Művészetek Völgyébe látogattunk el, felejthetetlen órákat eltöltve Taliándörögdön. Szombaton pedig a hazafelé vezető utat

megszakítva megálltunk Tihanyban is, magunkba szívni a hely atmoszféráját

Mindezek közben és mellett a fő elfoglaltságunk az volt, hogy hitünkben erősödjünk, s kicsiny csapatunkat is közösséggé formáljuk. Ebben nyújtot-

tak segítséget a délelőtti igetanulmányozások, a beszélgetések, az éneklések, az imaközösség lehetősége, az esti áhítatok és a négy szemközti beszélgetések is. Különleges hangulata volt a tábortűznek is, amelyre sajnos csak

egy este volt lehetőségünk. A sok játék pedig egyértelműen összehozta a társaságot, így vidám hangulat uralkodott a hét egészében. Ám nem csak a játék hozta össze a csapatot, hanem a közös harc is – a túrázás fáradalmai, a reggeli és vacsora előkészítésének feladata, illetve a mosogatásé, nem beszélve a takarításról, favágásról.

Jó hangulatú, lélekben, kitartásban és tudásban is építő héten lehettünk együtt.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy ennyi örömet, szeretetet és kitartást adott nekünk!

Adamek Norbert

ifjúsági lp.

Néhány gondolat a résztvevők tollából:

Husztai Gergő: A táborban nagyon sokat nevettünk.

Tóth Zsuzsanna: Én szerettem a nagy kirándulásokat a Káli-medencében, még akkor is, ha hideg volt, ha kicsit esett, ha sokat kellett gyalogolni, de nagyon szép helyeken jártunk, megérte a sok megpróbáltatás!

Dr. Varga Ádám: Magyarország gyönyörű. Jó volt látni a kevésbé ismert, „rejtőzködő” értékeket: a monoszlói régi templomot a sombrero hangvetővel, a köveskáli templom tetőszerkezetét... Jólesett a megjegyzés, hogy „ide mégis érdemes volt eljönni!”. Jó volt részt venni a közös főzőcskézésben. Jó volt látni, hogy a gyerekek a sok szenvedés, kínzás ellenére sem hálnak meg, sőt, mintha jól éreznék magukat.

Bibliai angol tábor az Emmausban

Idén nyáron is megszervezésre került az emmausi angol tábor 10 angol és 7 magyar vezető közreműködésével. A táborba mint segítő juthattam el, így végre személyesen is átélhettem mindazt, amiről eddig csak a korábbi táborok élménybeszámolóiból hallottam.

Az angol résztvevők egy része július 16-án, szombaton este érkezett meg, majd vasárnap már teljes létszámban vettek részt a kilenc óra-

kor kezdődő istentiszteleten, amelyet séta, fagyizás és városnézés követett. Emmausba visszatérve a vasárnap hátralévő részét ismerkedéssel, dekorálással és a hétre való készüléssel töltöttük, miután a magyar segítő is megérkeztek. A hétfő délelőtt izgatott várakozással és szervezkedéssel telt,

mivel folyamatosan érkeztek a táborozó fiatalok, majd miután mindenki berendezkedett, ténylegesen is kezdetét vette az angol hét, amelynek fő témája az „elveszettség” volt.

Ezt a témát minden nap egy-egy bibliai történet, az elveszett bárány, az elveszett drachma és a tékozló fiú történetének segítségével jártuk körbe. Erre a legalkalmasabbak az esti áhítatok és az azokat köve-

tő kiscsoportos beszélgetések voltak, amelyek során lehetőségünk nyílt, hogy megosszuk egymással véleményünket, hitünkkel kapcsolatos gondolatainkat. Mindezek mellett azonban adott volt a lehetőség arra is, hogy kérdéseinket feltegyük a délutánonként megrendezett „Jó kérdés” elnevezésű

„vitafórum” keretében, amely során Istennel kapcsolatos kérdések mellett és ellen érveltek angol barátaink a hit és a tudomány szempontjából.

A komolyabb hangvételű foglalkozások mellett bőven akadtak könnyedebb, játékosabb programok is, melyek között szerepelt az éneklés, karaoke, kézműveskedés, különböző sportesemények, mint például rögbi, röplabda, kiűtő vagy akadályverseny, illetve egyéb kikapcsolódást szolgáló játékok, mint a bingó vagy az Activity. Habár az időjárás próbára tette a szervezők kreativitását, még az eső és az áram-, és víznélküliség sem szeghette kedvünket: sátrat emeltünk, az udvaron fogyasztottuk el a strandra szánt hidegcsomagunk tartalmát és homokvárépítő versenyt is rendeztünk.

Az angol tábor azonban nem lehetett volna teljes az angol nyelvvel és kultúrával kapcsolatos foglalkozások nélkül; így került sor délutánonként érdekes angol órákra, amelyek keretében a gyerekek gyakorolhatták a kieltést, angolul nézhetek videókat és előre kiadott szövegek segítségével rö-

vidfilmeket készíthettek csoportokban, amelyeket utolsó este együtt is végignéztünk. Sőt, mi több, azért, hogy mindenkinek lehetősége legyen angolul beszélgetni, ebéd közben gyakran csak angolul lehetett megszólalni. Mégis volt az angolok között is olyan, aki megszólalt magyarul. (Az igazságosság kedvéért egyik alkalommal csak magyarul lehetett megszólalni, akkor pedig az volt az érdekes, hogy a magyarok között voltak olyanok, akik megszólaltak angolul.) Egy másik foglalkozás keretében minden nap másik csoport sürgött-forgott a konyhában, ahol az angol teadélutánra készítettünk tipikus angol teasüteményeket, szendvicseket és angol teát, amit aztán tejjel fogyasztottunk el.

Mindez azonban csak töredéke annak, amit az angol hét nyújtott számunkra. Mindamellet, hogy új barátokat szereztünk, Istennel is közvetlen kapcsolatba kerülhattunk, sokat nevettünk, játszottunk, jól éreztük magunkat, de a komolyságnak is meg volt az ideje.

Számomra ez volt az első angol tábor, amin részt vettem, de remélem, hogy nem az utolsó. És csak ajánlani tudom minden fiatalnak, mert átélni teljesen más, mint csupán hallani róla.

*Bartha Evelin
segítő*

Túr-Túra 2011. július 18-22

Tavasszal a gyülekezetben Nyári Túrakra szóló programajánlat akadt a kezembe. Pál Ferenc tanár úr az idén is plusz héttel örvendeztette meg a felnőtt túrázni vágyókat. Kicsit bátortalanul érdeklődtem, hogy milyen egy ilyen vízi túra, mennyire kell gyakorlottnak lenni. Tanár úr megnyugtató válasza után a férjemmel jelentkezünk. Ő a Duna mellett nőtt fel a természetes vizeket szerető ember így, nem volt nehéz döntése az igen.

Július 18-án hétfőn reggel nagy várakozással a szívemben indultunk a találkozó helyre a „Refi parkolóba”. Itt kiderült, hogy a csapat 2/3 része gyakorlott vízitúrázó, hiszen tavaly is résztvevők voltak. Bennem két dolog merült fel 1./nagyon ügyesek és miért ne jönnének még egyszer, 2./ olyan jó volt a tavalyi hét, hogy ismételnék.

Kedves Olvasó! Most már tudom, hogy mind a két gondolatom igaz.

A szállásunk Túrístvándiban, a pa-

rókia udvaron, sátorokban volt. Az eső éjszaka általában esett, néhány sátor be is ázott, de a lakói a parókián meleg hajlékra találhattak.

A tábor vezetői Pál Feri, Szilvi és Dani már a reggeli előkészítésével várták a lakók ébredését, mi is bekapcsolódtunk a munkálatokba. A közös reggeli után a gyönyörű gótikus stílusban épült templomban gyűltünk egybe, hogy Isten igéje kísérje egész napunkat. Az ígét minden reggel Pál Ferenc nagytiszteletű úr hirdette. Csapatunkat Mikesi Tibor kántor úr is erősítette, így a templom már reggel szép református énekektől zengett. Nagyon jó a templom akusztikája, érdemes egyszer kipróbálni!

Pál Ferenc túravezető irányításával a csapat tagjai közösen készültek a napi evezésekre (oktatás, öltözet, evező, mentőmellény, sapka, szemüveg, kenuk vízre bocsátása).

Különleges, vadregényes vízitúrán vettünk részt három napon át a Túr folyón „árral” szemben.

Öt kenu alkototta a flottát. Négyen ültünk egy kenuban. Tanár úrtól megtudtuk, hogy az első ember a szem, a második és harmadik a motor, a negyedik ember az ész, vagyis a kormányos. Minden nap ugyanazokkal a

társakkal ültünk egy kenuban. Nagy öröömre én mindig a motor lehettem.

Egy hajóban eveztünk, egymásra vi-
gázva, egymásra utalva, a négy ember
összehangolt munkájára volt szükség.
Bedőlt fák, ágak, a sekély meder mind-
mind kihívás volt, amit közösen kellett
legyőzni.

Az előző héten diákok voltak ugyan
ezen a helyen. Alkalmam volt Stein
Andrissal üzenetet váltani:

„Mit vigyek, ami elengedhetetlen a
vízitúrához?” – kérdeztem. „Láncfű-
részt!” - jött az üzenet. Az utazótás-
kában azt azért nem vittünk, de néha
gondoltam rá, hogy talán jól jönne.

A negyedik napon, a Tiszán
Tiszabecstől indultunk kenuval a
Nagybukóig, ahol a Túr és a Tisza ta-
lálkozik. (20 fkm). Számomra izgalmas
és nagy élmény volt ez a nap. Miért?
A folyó sodrását kihasználva kicsit la-
zíthattunk az evezéssel. Az első kenut
követtük, amelyben a túravezető volt a
kormányos. Ők vezették a flottát, hogy
veszélyes vizekre ne evezünk. A legna-
gyobb élmény még is az volt, ami ellen
nagy erővel tiltakoztam, hogy az öt hajó
összekapcsolódott. Együtt lovagoltuk
meg a hullámokat.

Vacsoráinkat a
táborhelyen bog-
rácsban készítette
el fáradhatatlan
vezetőnk. Az előké-
születekben segít-
ségére volt néhány
szorgos kéz, de a
felelősséget Ő vál-
lalta magára. Ami
az asztalra került,
finom is lett.

Mi táborlakók

nem vettük észre, hogy már a harma-
dik turnust szolgálja (ki) a Pál házasa-
pár, Feri és Szilvi. Ezt a 21 fős csapatot
gyermekes családok alkották: Pál csa-
lád, Mikesi család, Tekes család, Gönc-
zi család. Miénk volt az egyetlen kenu,
ahol csak felnőttek eveztek, Pálné Szil-
vi, Hodánics Tamás és Simonék. A
gyerekek nagyon ügyesek, bátrak és
kitartóak voltak. A szülők mellett mi is
nagyon büszkék voltunk rájuk. A nap
végén szívesen kenegettük egymásnak
a jól megérdemelt jutalom falatokat: a
lekváros és csoki krémes kenyeret.

Az ötödik napot kerékpártúrával töl-
töttük. A túravezetőnk úgy ítélte meg,
hogy nagyon jól teljesítettünk az előző
négy napon. Reggel induláskor megsza-
vaztuk a hosszabb távot, 32 km helyett
45 km-t a Kecskeméti Református Egy-
házközség KEOP-6.2.0/A/09-2010-
0163 pályázaton nyert kerékpárjaival.
A gyerekek és a gyengébbek kedvéért a
kisbusz végig kísért bennünket. Hála
Istennek a felnőttek közül mindenki
erősnek bizonyult. Sonkádön megnéz-
tük a XV. században késő gótikus sti-
lusban épült templomot. Az 1992-97
közötti helyreállítást 1998-ban Európa
Nostra-díjjal ismerték el.

Megálltunk Tiszacsécsén, ahol a

falu ékessége a református templom. A XIX. század első felében épült az előző 200 éves helyett. A templomot egy kedves presbiter asszony mutatta be. Móricz szülőházát felújítás miatt „csak” a kerítésen keresztül láthattuk. Szatmárcsekén megnéztük Kölcsey emlékházát, majd a sírját. A Református Temető 1973-ban védetté lett nyilvánítva. A fekete fejfák csónakra, emberi profilra emlékeztető kiképzése egyedülálló.

Az izomlázat és a hosszantartó széken ülést nem kívánva, élményekkel gazdagon tértünk a szálláshelyünkre. Sajnos véget ért az öt nap Szatmárban.

Fájó szívvel, de ügyesen sátrat bontottunk. Két kisbusz a hat kenu, valamint a 21 fős legénység elindult haza az Alföldre.

Megtapasztalhattuk Isten gondviselő szeretetét a jó szervezést, az esős időt, a teherbírásunkat, türelmünket, alkalmazkodó képességünket, a csapatmunkát, sok-sok vidámságot.

Öt nap önismereti tréning Túr(tor)túrán.

*Simonné Bakó Mária
presbiter*

KIRÁNDULÁS MÁRIA ALM-ba

Ezen a nyáron immár hetedik alkalommal indultunk útnak iskolánk jelenlegi és volt diákjaival, valamint szüleikkel, barátaikkal, és hozzátartozóikkal, hogy egy hetet közösen töltsünk el a nyári szünetből.

Úti célunk ezúttal Ausztria túraparadicsomának gyönyörű falucska-ját Maria Alm volt. Július 17-én hajnalban indultunk útnak busszal és autókkal, és aznap délután már el is foglaltuk mind a 69-en a szállásunkat, 802 m magasan. Természetesen a kerékpárokat sem hagytuk otthon, sőt a Kecskeméti Református Egyházközség KEOP-6.2.0/A/09-2010-0163 pályázaton nyert kerékpárjaiból is hoztunk magunkkal. A vacsora utánra tervezett falulátogatást, és a falusi zenekar koncertjét sajnos elmosta az eső. Így ismerkedéssel, és a programjaink megbeszélésével töltöttük az estét, és abban a reménységben hajtottuk álomra a fejünket, hogy mire felébredünk a nap is ránk mosolyog majd.

Hétfőn azonban az eső továbbra is esett, de nem futamodtunk meg, esőkabátba öltöztünk, és besétáltunk a faluba. Beszereztük a jegyeket a felvonókra, és ha már ott voltunk, ki is próbáltuk az egyiket. Bár az eső esett, úgy döntöttünk, teljesítjük az erre a napra kijelölt programot. Nekivágtunk az erdőnek, és az útba eső kötélpályát kipróbálva eljutottunk a célhoz, Jufen Almába. Itt már gyönyörű volt az idő, és a látvány, ami a szemünk elé tárult megerősített bennünket abban, hogy érdemes volt elindulni.

Kedden Európa leghosszabb szabadon alázuhanó vízeséséhez kirándultunk. Csapatunk apraja és nagyja meghódította az 1687 méter magasan található, három zuhatagból álló Krimml-i vízesést. Összesen 380 métert esik a víz, mégpedig nagyon látványosan, végig a hegyoldalon. A vízesés mellett 4 kilométeres gyalogúton lehet végigmenni és közelről megsejmelni a jelenséget, valamint

megtapasztalni a lezúduló víztömeg erejét. Az első szint kb öt perc séta a bejárattól, a második kb. 45 perc, a harmadik szint, vagyis a csúcs pedig kb másfél óra gyaloglás volt. Az úton sokféle nemzetiségű ember gyalogolt,

Az emelkedő legyőzése után egy 70 m magas, jól kivilágított barlangteremhez értünk. Egyre keskenyebb lépcsőkön lehetett egyre magasabbra jutni a barlang belsejében. A hazafelé vezető utat már csak azoknak kellett bevállalni

a cél azonban mindannyiunknak közös volt, elérni azt a magasságot, ahonnan a víz aláúdul a hegyen.

Szerdán Ausztria egyik legnagyobb és legerdekesebb barlangjához igyekeztünk, mely 51 km-es kiterjedésével Európa egyik legnagyobb barlangrendszere. Azok, akik kerékpározni szerettek volna már az első naptól kezdve, az eső ellenére nyeregbe pattantak, míg a többiek a buszt választották. Fiatalt és idősebbet is próbára tett a kerékpározás közben a folyamatos hideg eső, valamint a mintegy 20 km-es kerülőút megtétele, míg elérték a Lamprechtshöhle-t, mely Sankt Martin és Weißbach között fekszik, és 1905-ben nyitották meg a látogatók számára. A 700 méteres barlangrész kényelmesen járható a hegybe bevezető emelkedőn keresztül.

az esőben, akinek a kerékpárja nem fért be az autóbusz csomagtartójába.

Csütörtökön elsőként a Hellbrunni Kastélyba látogattunk el, mely ma is a legpompásabb reneszánsz építmények közé tartozik az Alpok vonulatától északra. Mindamellet, hogy nagyszerű építészeti remekmű, bennünket is elvarázsolt hatalmas parkjával és a világszerte páratlan vízi játékkal. A nap többi részét Salzburgban töltöttük, ki-ki kedve és pénztárcája szerint tekinthette meg a Mozartstadtnak is nevezett városka nevezetességeit.

Pénteken a kerékpárosok a Zell am See-i tóhoz tekertek, majd körbe is kerülték, a többiek pedig gyalogosan vágtak neki a környék legmagasabb csúcsának. Így, hogy a felvonó útját is gyalog kellett megtennünk, mert az-

nap nem járt, a 2117 méteres csúcsot csak nyolcan tudták elérni. Ők igazán különleges élményekkel érkeztek haza a szállásra. Késő este indultunk a fáklyás túrára, melynek hangulatára ma is jó visszaemlékezni. Páratlan látványban volt részünk mikor a 2200 lakosú falucskát kivilágítva láthattuk. Mindannyiunk tekintetét magára vont a kegytemplom 76 méter magas tornya, mely Salzburg tartomány legmagasabb tornya és a község jelképe.

A szombati nap az összecsomagolással, a kerékpárok bepakolásával kezdődött. Útközben még ellátogattunk

a Voderkaserklammba. Ez a szurdok természetvédelmi területen található, és a térség egyik legkedveltebb kirándulóhelye. Kellemesen elfáradva jó volt újra buszba ülni és élményekben gazdagon megérkezni Kecskemétre.

A hamisítatlan zöld környezetben, a hegyek közt járva, a természet közelségét megtapasztalva gyakran fülemben csengett a 121. zsoltár:

*Tekintetem a hegyekre emelem:
Honnan jön segítségem?*

Csösz Győzőné Pető Krisztina

Családi napok Kishegyesen

*Áradjon rád az áldás,
hogy felismerd Őt mindenben,
ami emberi, törékeny és töredékes,
hogy megmutathasd Őt emberségedben
és áldás légy sokak számára.”*

Ezzel a gondolattal indult a Családos Körünk néhány családja közös nyaralásra a Vajdaságba, s ezzel a gondolattal köszöntöttük a szabaddai református templomban a gyülekezetet is: „Áradjon rád az áldás...!”

Ez az áldás valóban végigkísérte az együtt töltött néhány napot: Istenünk gondoskodó szeretetét éreztük a Kátai tanyán kapott vendégszeretetben, az ott tapasztalt nyugalomban, békességben.

Őt ismerhettük fel abban az egyszerű, mégis nagyszerű természetességben,

amely jelen volt az emberekben, a környezetben, a bútorokban és az ételekben egyaránt. A közös programokban is az Ő ajándékait értük tetten: a közös gyöngyfüzésben, a nemezelésben, a tóparti fürdőzésben, a kürtöskalács sütésben, a tábor-tűznél, a lovaglaskor és a kocsikázáson egyaránt. Az Ő jelenlétében gyönyörködhetünk a reggeli családi áhítaton, a délutáni ifis beszélge-

téseken és esténként, amikor családi krízishelyzetekről gondolkodtak közösen. A nagy játszóterek, az óriási csúszda, a csigázás, a sok-sok háziállat, s mindemellett a magas műszaki színvonal gyermekeinknek is nagy örömeire szolgált.

Végül ezzel az áldással ajándékoztuk meg egymást, kérve Urunkat, hogy áldásának ne csak befogadói, hanem továbbadói is lehessünk: „...hogyan áldás légy sokak számára.”

B-né E.

Szeretet-Hetek 2011-ben

*„...összegyűjtelek benneteket minden nép közül és minden helyről, ahová szétszórtalak – így szól az Úr.”
/Jeremiás 29,14/*

- Ezzel az ígérettel indultak útnak a kecskeméti, bácsfeketehegyiek, kiskécsesi és biharfélegyháziak a X. Szeretet-hétre Kárpátaljára, az aklihegyi táborba. Hogyan szeret minket Isten? Hogyan szerethetünk mi? – ezekre a kérdésekre kerestek együtt a választ sokféle programon és foglalkozáson keresztül.

- Ezzel az ígérettel kezdhették a XI. Szeretet-hetet is az Emmaus-házban. A felvidéki Kiskécsesről, a vajdasági Pacséról, a kárpátaljai Tivadarfalváról

és a partiumi Biharvajdáról érkezett vendégcsoportok a kecskemétiakkal együtt állták körül a tavaly elültetett Szeretet-fát minden este. Nem csak az összegyűjtés meglepető csodáját élhették azonban át az együtt töltött hét alatt, hanem a közös éneklések, tábori programok, játékok és foglalkozások alatt egyre inkább érezték azt, amit annyiszor el is énekeltek: „Isten szívében megpihenve forrjon szívünk egybe hát...”

Volt egy közös reggeli imánk: „Add, Uram, hogy jobban szerethessek ma, mint tegnap!” Jobban szeretni pedig a mi Istenünk tanított bennünket, amikor szeretetének gazdagságát árasztotta ránk. A hét végén próbáltuk összegyűjteni az Ő ajándékait. Néhány gondolat az akkor elhangzottakból jól tükrözi mindazt, aminek részesei lehettünk:

- A legfontosabb, amit megértettem, az volt, hogy Isten nem tesz különbséget köztünk, egyformán szeret, nekünk is így kellene.
- Ha közelebb kerülök Istenhez, könnyebben tudom szeretni a másik embert.
- Isten minden körülmények között szeret minket, nála még a rossznak is megvan a lényege.
- Isten legnagyobb ajándéka számomra ezen a héten a sok új barát volt.
- Jó volt megtapasztalni az összetartozásunkat.
- Boldog lehettem egy hétig.

Isten áldja meg mindazokat, akiknek adományai lehetővé tették, hogy a két héten összesen mintegy 130-an vehettek részt. Miért is olyan fontos ez nekünk, kecskemétieknek évről-évre? A vajdasági születésű Szabó Imre gondolata választ ad erre a kérdésre:

„... engem is nem egyszer kővel megdobáltak, megverték a szerb gyerekek. Ennél sokkal nagyobb baj az, ha mi

magunk, magyarok verjük egymást. Ha bennünk, magyarokban meglazul, és szinte kipusztul a természetes egymáshoz való szolidaritás, az az egység, amely természetes egy népben. Egészen egyszerűen szólva az a legnagyobb baj, ha mi magunk, magyarok nem szeretjük egymást, pedig már régen azokat is szeretnünk kellene, akik nem magyarok.”

GIMNÁZIUM

Énekkar

Július 11-20-ig gimnáziumunk 7 énekkaros tanulója a németországi Colditz városban énekes táborban vett részt. A tábor vezetője, Stefan Jaenke zeneszerző és karvezető már néhány éve jó ismerőse a gimnázium Psalmus kórusának: 2009-ben Grossenhainban vendégül látta a kórust, majd a kecskeméti fogadták a német vendégeket.

A nagy hagyományokkal rendelkező nyári énekes hetet 25 éve minden évben megrendezik különféle helyszíneken. Most először kaptak meghívást

külföldiek. A főleg felső tagozatos és középiskolás korú fiatalokból álló 31 fős alkalmi kórus 12 művet tanult meg a fegyelmezett munkát igénylő próbák során. Német, litván, svéd kortárs zeneszerzők művei, Mozart két műve és három magyar mű szerepelt a műsoron. A magyarul, németül, latinul, angolul megszólaló darabok előadásmódját és a szövegek helyes kiejtését is el kellett sajátítani mindössze néhány nap alatt. A tábor második felében 6 koncerten mutatkozott be a kórus az

érdeklődőknek. Nagy sikerrel léptek fel zenés istentiszteleteken, áhítatokon, templomi koncerteken.

Csak az utolsó napokban maradt idő pihenésre, strandolásra, evezésre, kirándulásra. A tábor nagy élményt jelentett a fiataloknak: összebarátkoztak, megismerték egymás énektanulási módszereit, hagyományait, jól érezték magukat a nemrég felújított colditzi kastélyban, amely

regionális és nemzetközi projektheteknek és egy ifjúsági szállónak ad otthont.

A tábor magyar résztvevői, Takács Bettina, Gálos Lilla, Bárdos Máté, Fodor József, Baranya Norbert, Tary Timót és Stefanut-Győrfi Dániel, évek óta szorgalmasan dolgoznak a Psalmus kórusban Jámbor Zsolt tanár úr vezetésével.

Reméljük, hogy a jövőben lesz még számos lehetőség arra, hogy kórusunk külföldön is megmutassa kiváló felkészültségét.

*Majzik Ágnes
kísérő tanár*

Röpi tábor Izsákon

Legyetek hasznossá, aknázzátok ki a bennetek rejlő képességeket.

Ismerős buzdítások, melyek mind arra sarkallnak, hogy kerüljétek a tétlenséget, kerüljétek a restséget.

Bizony tudnék olyan fiatalokat mutatni, akik nem tudtak mit kezdeni magukkal ezen a nyáron sem, heverésztek, ettek-ittak, neteztek és unatkoztak.

Nem úgy azok, akik az ajánlatok közül választva, részt vettek valamilyen táborban, amit iskolájuk, egyházuk vagy mások nyújtottak számukra.

Ezek közé tartozott a 16. alkalommal megtartott röplabdás tábor Izsákon.

Eleinte refis kezdeményezésként indult, időközben gazdagodott más iskolák résztvevőivel is. Ma már több mint száz leánygyermek pattogtatja a labdát a nagyszerű sportcsarnokban. Az oda látogatót a fülnek kedves labdapufogás és a gyerekek csatazaja fogadja és a csodálatos lát-

vány, a színes kavalkád, a három röplabda pálya és az ádáz küzdelmek.

A refisek nagy számban képviseltetik magukat, a legkisebbektől a 18 évesekig, sőt a már érettségizettek is előfordulnak a táborozók között. A Táncsics Mihály iskola udvarán állnak a változatos színű és formájú sátrak, melyek között, ha leszáll az este, Dunszt István tanár úr gitáros-énekes produkcióját hallgatva, hanyatt fekvéssel a gyerekek az augusztusi csillaghullást. Ez nagyon romantikus, azonban eljön a reggel, és akkor beindul a röplabda nagyüzem. Van olyan csoport, pl. Csizmadia Szabolcs tanár úré, amelyik naponta három edzésen vesz részt. Az augusztusi meleg nem kíméli a röplabdásokat. Dunszt Orsolya tanárnő a legnagyobb kánikulai délutánon 14 órakor indul a minis, református általános iskolás lányaival az edzésre. *Úgy látom*, Görömbölyi Rékáéknak mindezek ellenére fülig ér a szája.

Miért is?..... hát azért, mert jól érzik magukat egymás között, erősek, egészségesek. Ja, és nagyon szeretik a röplabdát!

*Dunszt Orsolya
kísérő tanár*

ÁLTALÁNOS ISKOLA

Kalandtábori beszámoló

A tavalyi évhez hasonlóan kortörténeti háttérbe, az ókori Egyiptomba ágyazva az ószövetségi József történetével ismertettük meg a tábor 86 gyermeklakóját. A délelőtti első felében Komádi Róbert nagytiszteltető úr a gyermekek számára érdekesen, modern módszerekkel illusztrálva mutatta be, Isten hogyan vezette Józsefet.

A gyűlölet, kísértés, gondviselés, hálaadás, testvériség fogalmakat sze-

Délutáni kézműves foglalkozásokon pusz papírra fáraóképet festettünk, színes gyurmából szkarabeusz bogarat készítettünk, aranykarkötőt díszítettünk hieroglifákkal, nyakláncot fűztünk, fonálból csomóztunk. Régészkedés keretében aranyrögöket kerestünk, párhuzamosan a nagyobbak íjjászokodást tanultak. A sportfoglalkozásokon volt foci, dárda-hajítás, vizes játékok, éjszakai csillag-

rettük volna oly módon megértetni velük, hogy az együtt megélt élményeken keresztül jussanak ezek felismerésére, problémamegoldó, mozgást, kreativitást, csapatmunkát igénylő feladatokon át. Ezek által jobban megismerhették önmagukat, egymást és a bibliai történetet és annak korát.

túra, tanár-diák focimeccs, zsinórlabda meccs, tájfutás, esti futóverseny.

Az első nap karavánokat alkotva elindultunk „Egyiptomba”. Az út során próbákat kiállva a megszerzett kincsekből felállítottuk a birodalom központját a fáraó trónjával és gigantikus arcmásával és drágakincseivel együtt.

Második nap megismerkedtünk korabeli piaccal, ételekkel, foglalkozásokkal, múmia készítés folyamatával, ókori szépségápolással, játékokkal.

Harmadik nap a hadviselés rejteibe kaptunk bepillantást különböző próbák során átélhettük milyen lehetett Józsefnek a börtönben.

Csütörtökön este egy nagyszabású ünnepet, lakomát rendeztünk a megérkező fáraó tiszteletére. Erre egész nap lázasan készültek a zenészek, zsonglőrök, artisták, táncosok, színészek, a főszűtőmester és főpohárnok a szolgák segítségével. Ez a nap visszaidézte a régi, emmausi gyerekhetek hangulatát.

Családokat alkotva figyeltek, figyeltünk egymásra, közösen közreműködve teljesítették a fáraó próbáit.

Esténként újraélhettük a fotósok által ellesett pillanatokon keresztül a nap eseményeit, amin nagyokat kacagtunk. Mesehallgatás után pedig nyugovóra tértünk.

A hét minden áldásá-

ért Istené legyen a dicsőség.

Köszönetet szeretnénk mondani elsősorban a gyülekezet áldozatáért, amivel ezt a Konferenciatelepet fenntartja. A szülők minden segítségéért, hogy ránk bízta kincseiket még egy hétre az iskolai tanéven kívül is. A Konviktus, az Emmaus ház vezetőinek és dolgozóinak, akik mindenben készséggel voltak irántunk. Komádi Róbert nagytisztelt úrnak, Benkőné Lengyel Gabriella, Farkas Dóra, Ferencziné Bodor Csilla, Koncsik Rita, Nagy Mónika, Tóth Imre pedagógus kollegáinknak, akik a tábor programját több napos felkészüléssel összeállították és egy hétig éjjel-nappal szolgáltak a gyerekek között. Végül, de nem utolsó sorban Benkő Imola, Bodor Esztella, Szakáll Bence, Zsigrai Eszter ifiseknek, akik segítőkészségükkel példát mutattak a gyerekeknek.

Kecskemét, 2011. augusztus 22.

Józsa Anikó
fáraó hírnök

Közelgő alkalmaink

* Augusztus 31-én, szerdán 1/2 5 órakor az Általános Iskola, 6 órakor a Gimnázium évnnyitó istentisztelete a templomban

* Szeptember 3-án a Kecskeméti Vég Mihály Énekkar az Emmaus Házban tartja évkezdő próbáját

* Szeptember 3-án, szombaton 6 órakor magasztaló istentisztelet

* Szeptember 4-én 6 órakor vigasztaló istentisztelet

* Szeptember 7-én presbiteri bibliaóra és gondnoki megbeszélés a Tóth Endre teremben 6 órakor

* Szeptember 11-én 11 órakor Gimnázium családi it

* Szeptember 17-én az Emmaus Házban a RIM - kétkereszt konferenciájának keretében előadást tart Balogh Zoltán, a társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár. Az előadás címe: A szabadult szenvedélybeteg helye a társadalomban.

* Szeptember 18-án 6 órakor hitmélyítő-tanító istentisztelet

FELHÍVÁS!

A Kecskeméti Református Egyházközség GAZDASÁGI IGAZGATÓT

keres az alábbi feltételekkel:

Fő feladatai:

Az Egyházközség és intézményeinek teljes számviteli, pénzügyi, munkaügyi és kontrolling feladatainak az összefogása, irányítása a világi és egyházi jogszabályoknak ill. előírásoknak megfelelően; mérlegek és költségvetés valamint éves zárószámadás készítése, adóbevallások készítése. Kapcsolattartás és konstruktív együttműködés az Egyházközség és hozzá tartozó intézmények vezetőivel ill. vezető testületeivel valamint hatóságokkal, könyvvizsgálókkal/számvevőkkel. A kontrolling struktúra újragondolása, a rendszerek és pénzügyi szabályozások korszerű szintre fejlesztése. Rendszeres feladatai között kiemelt fontosságú a határidők figyelemmel kísérése, betartása, a folyamatba épített ellenőrzés rendszerének szerének fejlesztése, működtetése.

Elvárások:

- * regisztrált mérlegképes könyvelői végzettség
- * min. 5 éves szakmai tapasztalat

- * határozott személyiség, kreativitás
- * jó együttműködő készség
- * az egyházi célokkal való azonosulás
- * nagy teherbírás
- * felsőfokú szakirányú végzettség előnyt jelent

Amit kínálunk:

- * sokrétű, önálló, felelősségteljes és széles körben elismert munkakör
- * pozíciónak megfelelő jövedelem

Munkavégzés helye:

Kecskemét, Szabadság tér 7.

Jelentkezés módja:

Fényképes önéletrajzokat várunk a hivatal@krek.hu e-mail címre, vagy személyesen az Egyházközség Lelkészi Hivatalába.

Jelentkezés határideje:

2011. szeptember 15.

a Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója

Kiadja: Kecskeméti Református Egyházközség

Kecskemét, Szabadság tér 7.

Tel.: 76/ 500-389, Fax: 76/500-387

www.krek.hu

Felelős kiadó: Varga Nándor

Szerkesztő: Terényi-Kelemen Éva